

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVŐ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:

Égész évre	10 frt —
Fél évre	5 frt —
Negyed évre	2 frt 50
Egy hónapra	1 frt —

Hirdetési díj:

Ot-hasábospetitsor egyszeri beiktatásáért	5 kr
Hélyegdíj minden hirdetésért külön	30 kr
Nyiltér 4 hasábos petitsorért	20 kr.

Szerkesztőség és kiadó hivatal
Hely: SIMONI F. ház a város-
házával szemben

HIRDETMEÉNYEK.

Hirdetési díjek és a hirdás körüli panaszok
valamint a lap szellemi részét illető
minden közlemény: ide intézendők

Hirdetetlen levelek csak ismert kezektől
fogadtnak el.

XII. évfolyam. 1885.

Debreczen. Kedd, augusztus 4.

149. szám

Debreczen, augusztus 4.

Az erdélyi közmivelődsi egyesület azt panasolja, hogy az általa kitűzött cél támogatására a tiszta magyar alföldi megyéket nem tudta megnyerni és az alföld magyar közönsége általában közönyösen viseltetik az erdélyrészi magyarság nagyfontosságú nemzetiségi küzdelme iránt.

Hogy ez a panasz mennyiben jogosult, azt természetesen maga a közmivelődsi egyesület ítélheti meg legilletékebben, mert az egyesület támogatására Magyarországon megindított agitáció sikerét, eredményét ő ismeri legjobban. S ha panaszokdók, bizonyára ok van a panaszra. Reszünkről sajnálattal vesszük tudomásul, hogy az erdélyrészi magyarok hazafias kezdeményezése még mindeddig nem talált megillető támogatásra; pedig az országban alig van magyar, a ki ezen kezdeményezés fontosságát belátni, átérteni és átérzeni nem tudná, ha az eszmét és célt a propaganda annyira áltánoossá tenné, hogy az a közönségnek, hogy ugy mondjuk, révé váltnék. De hat a közmivelődsi egyesület által panaszolt közönynek okát kitudjuk magyarázni. Nem abban az idegenségben fekszik az, a mit a mi alföldi magyar közönségünk távoleső vidékek kezdeményezései iránt érez, és csalódnék s az alföldi magyarság érületét méltatlanul sértené az, a ki az agitáció eddigi csekély eredményében a magyarság nemzeti érdekei, a fajfönnartás nagy érdeke iránti kicsinylést vagy közönyt keresné. Az alföld törz magyar népében erősen ki van fejlődve a nemzeti individualis érzelem és a fajfönnartás hatalmas ereje, ugyanarra, hogy ez a nép — mint sok város példája mutatja — nagy átolvasztó erővel bír és a köz ékelt idegen elemet magyarrá moztolja at.

Az okot, a mi miatt az erdélyrészi magyarság segélykérése még eddig hatalmas tömörülést nem idézett elő ideát,

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája

A debreczeni nemzetörség története 1848—49-ben.

Írta: TAMÁSSY KÁROLY

volt nemzetöri századparancsnok.

(Folytatás)

Beteljesült itt is azon régi mondat: a butaság ellen hiába harcolnak az istenek is!

A felbőszült nép, habár minden ok nélkül, az osztrák tiszteket mindenféleképpen kezdte bántalmazni, német áruló kutyáknak nevezvén őket. Lerántotta őket a szekerekről, podgyászait is utánnok lökdösvén még nagyobb zavart csinált a piacon.

Az őket Szobozlóra viendő szekerek ezen zavart felhasználván haza mentek. A szekerekről lerántott három fiatal igen szép tiszt, futással akart menekülni, de a nép utól érte őket a piaci kut közelében karokkal, ónos botokkal addig verte ezen szerencsétlen tiszteket, még mind a három meg nem halt.

Még a hőkakat is verték és ütötték, bosszujokat akarván kielégíteni. Most a nép mind az agyon vert tiszteket testét nézni és bámulni akarván, rövid ideig a többi tiszteket figyelembe se vette, a mit a tiszteket felhasználván, menekültek különböző utcákba.

Tamássy Károly gyógyszerész, kinek gyógyszerértára a piacon épen azon helyen volt, a hol ezen szomorú eset történt, és a ki forradalom alatt: elébb nemzetöri közle és gyakran éjjelkor, a katolikus tegegyetében a magyar állami puskapor, töltények és sok már hadi készletek és élelmi szerek őrzője volt; azután káplár, majd őrmester

mi határozottan abban találjuk, hogy eddigelé az ügy mellett nagyon gyöngé volt az agitáció és a magyar megyékben alig alakult propaganda, a mely az erdélyi közmivelődsi egyesület zászlója alá harcosokat toborzana. A mit eddig tettek, az mindössze egy-egy szépen szerkesztett, hangulatos fölhívás közrebocsátásából állott s inkább hivatalos vagy félhivatalos természetű mozdo; a közmivelődsi egyesület megkereste a városok és megyék hatóságait s talán egyes társadalmi egyesületeket és testületeket. Ezek többé-kevésbbé fölkarolták az ügyet. Ennél több nem történt. S így egy-egy törvényhatósági vagy egyesületi választmányi határozattal, a melylyel a fölhevittak az egyesület pártoló tagjai közé léptek, körülbelül napirendre tért nálunk a közélet az erdélyi közmivelődsi egyesület ügyében. Így természetesen nem várhatni kielégítő eredményt, hathatós támogatást, a mit pedig a nagy nemzeti cél méltán és jogosultan elvárhat és elvárhat éppen az alföld törzsmagyar elemétől, a melynek erejére egyenesen utalva van, ugyanarra, hogy a létért való harc nem járhat győzelemmel, csak akkor, ha az erdélyrészi magyarság hős, de számra nézve csekély kis csapatához a Királyhágón inneni Magyarország magyarjainak hatalmas segédserege csatlakozik.

Amnyi tény, hogy a magyar társadalom még nincs megnyerve az erdélyrészi nemzeti küzdelem zászlójának. Pedig a törvényhatósági, egyesületi s örványos és hivatalos jellegű csatlakozás nem vezethet célhoz. A tulajdonképeni fönnartó és védelmi erő a társadalomban rejlik. A társadalomnak kell megmozdulnia, hogy biztosítva legyen a nagyfontosságú nemzeti törekvés. Ha a magyar társadalmat, az alföldi megyék hatalmas közönségét a maga imponáns egészében és alkatrészeinek minden rétegében, porczikájában sikerül fölébreszteni és egész erejével belevinni a küzdelembe: akkor a harc már előre nyert háboru-

nak tekinthető és az erdélyrészi nemzeti cél kezdeményezésére a legfényesebb diadal teszi föl a koronát.

Hanem a magyar társadalmat nem lehet akcióra serkenteni hivatalos és félhivatalos átiratok útján. Erre közvetlenebb, a közéletbe mélyen benyúló eszköz alkalmazása szükséges. Ez uton lehet csak a cél jelentőségét a közönséggel megértetni és kiezközölni azt, hogy az ügy érdeke az alföldi nép vérvévé, meggyőződésévé váljék. Mert az alföld magyarsága tulsúlyának érzetében másképen nem képes átérteni az erdélyi magyarság helyzetét. Nálunk a hatalmas magyar elem a nemzetiségi küzdelem támadólag folytatja; a mit magyarosítani akarunk és magyarosítunk. Míg az idegen nemzetiségi áramlatok erős sodra közé szorított erdélyrészi magyarság a maga kedvezőtlen helyzetében defenzívát kénytelen folytatni, védelmi harcot vív a fajfönnartásért, és ebben a egyetlen harcában mindegyre fogyatkozik számban és erőben. A szomorító helyzet és a fenyegető veszély képét teljes közvetlenségében csak társadalmi agitáció képes a mi magyarjainkkal fölismertetni és így vezethető akcióba az alföldi törzsmagyarsága.

Az erdélyi közmivelődsi egyesület vezérérőinek és az alföldi értelmiség vezetőinek arra kell tehát törekedniök, hogy erőteljes, hatásában messze és mélyre terjedő, működésében folytonos társadalmi propaganda teremessék. Hogy ezt lehetséges megteremteni, arra nézve praegnans példát hozhatunk föl tanubizonysággal: a néhány év előtti turkofil agitációk hatalmas mozgalmát; s ugyanez a példa arra is meggyanít, minő uton és módon kell fölvilványozni a magyar társadalmat.

— Udvari hírek Mária Valéria főhercegnő kisebb kísérettel tegnap 8 napi időzésre Salzburgba utazott, hogy onét a környéken kirándulásokat tegyen. A főhercegnő Innsbruckba való utazásáról szó sincsen. Epp így légből kapott az a hír, hogy

a királyné Gasteinből Zell am See-re megy A legközelebb csütörtökön 9 óra 45 perczkor reggel utaznak el külön vonattal a Felsteg-ei Salzburgon át Lendbe, a hová 1 órakor érkeznek meg. Az ebéd után 4 órakor folytatják útjukat Gasteinba, a hová az uralkodópár esti 6 órakor érkezik meg.

Mi kell a magyar alföldnek? Gimnázium vagy fölmives iskola?

A „Debreczeni Ellenőr“ tolyó évi július 20 iki számában azzal — talán — szokatlan véleménnyel állottam elő, hogy a Debreczen vidékén létező gimnáziumok feleslegesek, hogy több kárt okoznak, mint hasznót, már csak azért is, mert a rájuk fordított költséggel mintaszerű fölmives iskolát alaphatnának a fentartó testületek.

Hogy a magyar alföldnek mily égető szüksége volna fölmives iskolákra, azt éles elmével fejtegeti a „Budapesti Szemle“ augusztusi számában Heltai Ferenc a nemzetgazdasági tudományokban elismert szakember. — „Az országos történet és tanúságai“ című cikkében szigorú bíráló alá fogja a budapesti országos kiállítását, hogy a nagy fény el ne kápráztassa szemünket és hogy a hő lelkesedés el ne feledtesse velünk a komoly teendőket. Először is a mezőgazdasági csarnokot mutatja be, mely minden pompájával sem tudja betakarni a mezőgazdaság számtalan sebet. E s bek kíméletlen feltárása után, a bíráló szorongva kérdi: Mi tehát a teendő? Számos orvosló eszközt elősorol, de ránk nézve talán legérdekesebb lesz — mert a lapokban kifejtett véleményünkhöz nagyon is közel jár — az iskolára vonatkozó fejtegetését meghallgatnunk.

„A mezőgazdaság emelésének legközvetlenebb és leghatékonyabb eszköze — ugymond — az iskola. De ez eszköz reudkívül el van hanyagolva; az összes gazdasági és fölmives iskoláknak 885 növendéke van. Hihetetlenül csekély szám egy oly államban, mely főleg a mezőgazdaságból él. Ilyen körülmények között esoda, hogy mezőgazdaságunk még annyira is haladt.

A gazdasági iskolák föntartása — folytatja a cikkíró — az államra és a községekre hárul. Eddig azonban egyik tényező sem tett annyit, a mennyit tennie kellett volna. Különösen a községek hanyagolják el kötelességüket. Az alföldön van számos nagy, vagyonos község, melyek

Most a századnak egy része őrmester Biró József parancs a alatt a városháza kapuja őrizésére lett kiállítva, a nagyobb része pedig a százados vezetése alatt a piacra és különböző utcákra indult, mindenütt szétkergetvén a zendülőket, és sok tiszteket felszabadítva gyilkoló kezeikből.

A tiszteket felszabadításánál történtek sok más bámulatos események is, melyek érdemesek arra, hogy itt felemlítve legyenek.

A nagytemplom környékén működő századosnak, egy tisztességes polgár által jelentés tétetett, hogy a piacon Nánássy ház előtt, több ezerből álló dühös nép egy osztrák tiszteket levert, és feleségestől együtt egyonveréssel fenyegeti.

A százados csapatját rögtön Szegedi Lajosra bízta; maga pedig csupán Barcza Lajos nemzetöri köztívítéssel az említett helyre sietett.

Miuthogy itt ismét oly sok ember gyült össze, hogy a levert tisztehez hozzáférni nem lehetett, kénytelen volt a százados kardjával helyet csinálni.

A földön csakugyan feküdt a tiszt, fejéről vér folyt, körülötte állott sok száz dühös ember, mindenki emelvén rá kaszáat, kapát, hogy öt megöljék; de hű neje, egy fiatal szép nő, férjére feküdvén, felfogta mindenkor a férjére szánt ütéseket.

A nő meglátván engemet kivont karddél férjéhez közeledni, azt gondolta, hogy én is azért jöttem, hogy férjét megöljem, német nyelven rimázkodott, hogy ne bántsam őt, mert férje becsület és ártatlan ember, mire én szinte német nyelven rögtön megnyugtattam őt, mondván nem gyilkolni, de önkét megmenteni ide.

(Folyt. köv.)

Kossuth Lajos kiáltással, inkább repültek, mint mentek, szétkergettek és jól elverték néhány perc alatt, az ártatlan tiszteket gyilkolni akaró népet.

A zajongó dühös néppel telt kadas-utca, egyszerre csendes és üres lett, de a földön ott feküdt sok tiszt, egy része véresen és súlyosan megsebesítve.

Világosan látható volt, hogyha a század oly gyorsan nem intézkedik, a dühös nép mind agyonverte volna kadas-utczában menedéket kereső osztrák tiszteket.

Több kadas-utcazi házban, melyeket a kirendelt nemzetörök a legnagyobb vitézséggel őriztek, sok tiszt volt elrejtve, melyeket a század megmentett.

Ezen szerencsés kezdet nagyon felbátorította a század embereit.

A körülbelül 24 megmentett tiszte a század közepére elhelyezvén, rohammal és kassza szegezve folytatta tovább az osztrák tiszteket megmentési nehéz munkáját a piacon, a mely a nagytemplomtól a Miklós utca szegletéig, részben bámuló, nagyobb részben pedig gyilkolni és rabolni akaró emberekkel tömve volt.

A nyári munkák által most kicsiny század, meg nem ijedvén a piaczot elfoglaló dühögő sok néptől, oly jó kedvvel, bátorsággal, mintha egy egész ezred nemzetörrel rendelkezett volna, támadta meg a zendülőket, hogy azok mindenütt hátrálni és futni kénytelenek voltak.

De a lázadó oly helyeken, hol nemzetörök nem voltak, ismét összegyűltek.

A megszabadított tiszteket a városháza nagytermében elhelyezték, a hol oda hivatott városi sebéssz Lápóssy Lajos ápolta őket és kötözgette a gyilkoló nép által kapott sebeiket.

lakosai legnagyobb részét kis és középbirtokosok és ezek közül földmives iskolát csak három tart fenn. Mi a főszület a földmives iskolára fektetjük, mert ezek viszik be a szakértelmet azon népretegekbe, a melyeknek leginkább van arra szükségük, mert legelmaradottabbak és mert ezek más uton nem szerezhetik meg a szükséges szakképzettséget. A régiek képest tagadhatatlanul haladt a kisbirtokosok gazdálkodása is, kütönösen a Dunán túl és az alföldön, de ép oly tagadhatatlan az is, hogy a gazdálkodás egyvalamire maradt és ép úgy „kírta bolja” a földet, mint előbb, vagy még jobban.

Azonban a kisbirtokosok gazdálkodásának javulását nem bi hatjuk sem a véletlenre, sem az időre. A magyar kisbirtokos szeret tanulni, csak alkalmat kell neki részolgáltatni; ez az alkalom azonban eddig nagyobb részt hiányzott. Az állannak magának is többe kell aldozni a gyakorlati földmives iskolák alapítására és föntartására és rá kell szoritania ilyenek alapítására és föntartására azon községeket, a melyek erre képesek és a melyekben ezekre szükség van. Pest, Csongrád, Békés, Arad, Bihar, Borsod, Csanád, Jász-Nagykun-Szolnok, Szabolcs, Hajdú stb. megyékben a magyar parasztgazdaság vidékein nincs egyetlen földmives iskola sem. E megyék mindegyikében van legalább egy-egy város, melyek elvileg feltekinthetők a földmives iskola alapításának vagy föntartásának költségeit.

E sorok után nincs egyéb hátra, mint hogy most bátrabban hangoztassam multkori cikkem végzavait: „Ne azon igyekezzenek az alföld népes magyar városai, köztük Karczag és Kisujszállás, hogy rozszant gimnáziumokat kitarozzák. Fordítsanak inkább a további föntartásra szánt aldozataikat gyakorlati szak (földmives) iskolák felállítására, söt magukat a gimnáziumokat kellene mindjárt ilyen szakiskolákka átalakítani, még pedig nemcsak Karczagon, Kisujszálláson és Mezőturon, hanem és sokkal inkább Bözörményben, Nánáson és Szabolcsban, mert Debreczontól 2-3 mérföldnyire gimnáziumokra költekezni nem annyira fölösleges, mint nevetség. Söt maga Debreczen is állithatna fel „civilis” számára alsóbrendű földmives iskolát, mert annak bizony nagyon nagy szükségét érzi.”

Különben is soha sem szabad felednünk, hogy a magyarság az államban csak akkor jut valóságos felsőségre, ha a nemzetiségeket nemcsak művelésben, de jóllétben is fölülmulja.

Debreczenben 1885 augusztus 2.

Dr. Kardos Albert.

Napi hírek.

— Gr. Dégenfeld Schomburg Kristóf altábornagy és hadtest parancsnok, a ma reggeli gyorsvonattal városunkból elutazott.

— A debreczeni ügyvédi kamarai választmány által közhírré tétetik, hogy Dr. Heller Dávid és Zrumeczky Béla szolnoki lakos ügyvédek a kamarai ügyvédi lajstromába felvétettek. Iklódy Márton ügyvéd lakását a kamarai területen belül Nyiregyháza téren Nagy-Kállóba tette át. Csészy Soma debreczeni lakos ügyvéd elhalálása folytán az ügyvédi kamarai lajstromából kitoröltetett. Az ügyvédi kamarai választmányának 1885. aug. 2-dikán

Adél.

(Egy orvos hátrahagyott emlékirataiból)
(Folyt. és vége.)

A temető közepén kis templom volt, melyet szomoromra most dolgozó teremem változtattak át. A király és nemesség elűzése után, a felvilágosult nép attól sem rettent vissza, hogy az istent is elűze házából. Ott állíták fel asztalait és egy villanygépet minden hozzá tartozó szerekkel együtt. Érti őt órák szokott a borzasztó székér megérkezni, melyből őt-hat fejét beadott hozzám a hóhérlegény, míg a többiek eltemették közös sírba. Kísérleteim sokszor éjjel is tartották, miközben öcsém, ámbár hivatasára nem orvos, a tudomány érdekében hathatós segítségemre volt.

Bar ily közeli érintkezésben álltam a halállal, Adél iránti szerelmem naponta nőtt, s ő, a kedves, áldott lény szintén mind forroban ragaszkodott hozzám. Többször gondoltam rá, hogy önmű tetsem; igaz, törvényes feleségem; de az idők nem voltak alkalmasak ilyes tervek kivételére. Még a polgári házasságnál is miadték névnek kellett szerepelnie; s ha Adél valódi nevét felfedezték, menyegzői így helyett bizonyosana vérdra jut. Alnevet szintén lehetetlen volt használni, s így a dolog, jobb idők reményében, egyik napról a másikra maradt. Adél atyjától több levelet kaptunk hozzám címelve, melyekben leánya hozzátudását sürgeti. Válaszul Adél fölfedezte előtte szerelmünket s áldásáért eszedezett. C akhamar erre egy igazán nemes hangú levélben meggyezését jelenté az öreg nemes.

A megyezés életben tartá reményüket Hittük hogy jobb világ; fog következni az akkori borzasztó után. A jobb idő eljött,

tartott üléséből. Továbbá ugyancsak ezen ügyvédi kamara választmányá által közhírré tétetik, hogy Zoltán Gáspár n. kállói ügyvéd, miután az ellene folyamatba tett esöd megszünttetett, az ügyvédség gyakorlatába visszahelyeztetett. Kelt Debreczenben az ügyvédi kamara választmányának 1885. július 12-én tartott üléséből.

— **Lótenyészési díjazás.** Említettük már, hogy az ideai vásár alkalmából nemcsak a miniszterium hanem a lótenyészés emelére alakult részvénytársaság is rendez díjazást. Ez utóbinnak hirdménye így hangzik: A debreczeni Lőrincz vásár alkalmával a folyó 1885. Aug. hó 10-én d. e. 8 órákor a lóvasáron díjazatni fogjuk a lóvasárra hozott legzebb kettős fogatból öt és a legezebb hátsó lovakkból is öt rendbeli A díjak, szép hintós lószerszám és nyeregfelszerelés és több rendbeli értékes iparcikkek lesznek. A pályázókna a fent kitűzőtt óra előtt jelentkezni kell, a jelzett vásártéren levő épületben. A lótenyészés emelére alakult részvénytársaság budapesti igazgatósága.

— **A diszlóvesztet versenydíjai.** Az aug. 29-én és 30-dikán tartandó diszlóveszteten összesen 26 versenydíj lesz kitűzve és pedig I. a legmélyebb lövése kért első díj, egy díszes ezüst serleg, második 30, 3-dik 20, 4-dik 10 frt. mindegyik aranyban, ezen kívül van, egy négy, egy két, egy 1 frt 50 kr és 8 egy ezüst forintos díj. II. Legtöbb körért első díj 30 frank, 2-dik 20, harmadik 10 frank aranyban; ezenkívül van egy 4, egy 3, egy 2 s egy 1 frt. 50 kros és három 1 frtos díj, mindegyik ezüstben. III. A két napon összesen tett legtöbb körért Méltóságos Csáky Kálmán gr. által ajándékozott 2. db. magyar aran adatik díjjal.

— **A Hortobágy Berettyó társulat hivatalos székely Hegy Karczagról Szolnokra kérészlátanni, így olvassuk e hirt a N. Kunság című lapban, de semmi magyarozatát nem találjuk ez intézkedésnek.**

— **A nagyváradi nagy hadgyakorlatok augusztus 25-től szept. 2. esetleg 5-ig fognak tartani.** Részt vesz benne a n. váradi helyőrségen kívül egy dandár törzs, 10 társztiszt, 103 tisz, 4411 katona és 203 ló.

— **A tonatos sor gyékény sátrai megint fölépültek a külső vásártéren.** Nánási Mihályné. Oláné meg Homoki Józsetné forgatják a jó fonatot, sűtik a lazi pecsenyét. Tesenek meglátogatni!

— **A karczagyi törvényszék** a mult hó 31-én befejezte működését s augusztus 1-én a törvényszék tagjai eltávoztak Szolnokra, az új törvényszéki székhelyre. A kora reggeli órákban közeledő vonatvették igénybe, de azért, úgy szólván, az egész város kűn volt az indóháznál búcsúvenni a távozóktól.

— **Lókiállító gazdák figyelmebe.** Mindazon gazdák és lótenyészők, kik a vai sárnap tartandó debreczeni és hajdumegyeyutalomdíjazásnak lovaikkal megjelenni akarnak a mezőrendi kapitányság által figyelme tetnek, hogy a lovakra nézve szükséges igazolvány kiadását, mely nélkül a díjazáson nem v. hetnek részt, az említett kapitányság helyiségében f. hó 8-dikáig eszközöljék.

— **Gyászjelentés.** Övegye Hódy Balintné, és gyermekei - Karola, férjével Balogh Jánossal; Ida, Béla nejevel Biró Bertával; Géza nejevel Jannis Annával, Árpád s Ilona fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk a feledhetetlen jó fiu, illatológ testvér HÓDY GYULA köz és váltó ügyvédnek, folyó évi Aug. hó 3-án éjjeli 1 ó. életének 44-dik évében hosszas szenvedés után történt csendes elhunytát. A boldogultnak földi részei f. augusztus hó 5-én d. u. 5 órákor, a Kismester-utczai 1101.

hanem Adél, az én imádott Adélem nem érte meg.

V

A rémségek közé, melyek bennünket környeztek, egy új esemény vegyült, mely ránk nézve meghatóbb volt minden eddiginél. A szerencsétlen Mária Antónia pere és kivégeztése volt ez.

A tárgyalás október 4-ikén kezdődött, október 14-én a forradalmi törvényszék e őt állott, október 16-án reggel négy órákor elítélték s tizenegy órákor lépett a vérdra. Ugyanezen reggel levelet kaptam Adéltól, melyben írja, hogy ily rettenetes napot lehetetlen tölem tavol föltenie. Rögton hozza siettem a tarrane téri kis lakasunkba s könyek közt találtam.

Magam is melyen meg váitk indulva s a szomorú gyemek vigasztalására nem találtam szavakat.

A köveztöz éj még rémsébb volt. mint a nappal. Emlekezem, hogy az alattunk levő szobában egy eb eszem éjen át kísértetiesen vonított. Mint értésztük, ga dáj. magával vitte este a kulcsot s nem tett haza. Az ucczan elfogottak, reggel három órákor a törvényszék elé állítottak s négy órákor fejje a guillotine alatt legördült. Az eb üvöltött egész éjjel.

Közvegett az óra, melyben válnunk kellett. Adél tanórāja kilenczór kezdődött. Az intézet a „Jardin des plantes” mellett feküdt s legalább egy félóraval korábban kellett indulni, hogy épen jókor érkezzek.

Engem titkos balsejtemlen gyötört és határozatlan voltam. Adél majd felolvadt könyneiben és nem tudott vigaszt szerezni csüggedt szívében, de kényelen volt menni, mert két napi távolléte felűntés okozhatott s ez

számú család háznál a ref. egyház szertartása szerint fognak a hatvan utczai sírkertbe örök nyugalomra tétetni. Mely végítzettség tétetre a boldogultnak rokonai, barátai, karársai bánatos szívvvel meghivatnak. Debreczen, 1885. augusztus hó 3-kán. Béke havairai!

— **Sertés és szarvasmarha kivitel Debreczenből.** A mult július hónapban városunkban 2281 db sertés szállított el, nagy részben Kőbányára. Ezen szám felínyivel kevesebb a június havi szállítmány összegénél. Ugyanezen idő alatt ökor kivittetett 223 db. részben Budapestre, részben pedig Pozsonyba, Prágába és Györbe. Ezen kivül elszállított 22 db. tehén és 6 db. bivaly.

— **Ózi katonai gyakorlatok városunkban** e hónap folyamában kezdtüket vesztik. A 42. honvéd zász óaj gyakorlatai: aug. 27-től szept. 13-ig; a 46. honvédzászlóaljéi, aug. 26-tól szept. 12-ig; a 15. huszárezredéi pedig, melyekben mind a 6 század részt veend aug. 6-tól aug. 15-ig tartanak.

— **Ertekezleték egyház ügyben.** F. hó 18-án Dégenfeld József gr. előnktele Debreczenben két értekezlet fog tartatni, az egyik az országos közalap érdekében; az erre kiküldött bizottság tagjai az előnkön kivül: Széll Kálmán, Beke Mihály, Kiss Albert, Szeremley József és Fráter Imre; a másik értekezlet a tanárválasztás kérdésében tartatik, s részt vesznek abban: Ritók Zsigmond, Dr. Farkas Antal, Szeremley József, Tóth Sámuel és Lukács Ödön.

— **Iparos ifjak az orsz. kiállításon.** Az iporos ifju. egyelet választmányá szombati ülésében 22. ifjut jelölt ki, hogy azok az orsz. kiállítási bizottság költségén, megtekinthessék a kiállítást. Ezek közül azonban egy szűkebb rőru bizottság fog tulajdonkép ajánlani 15 20 ifjut a holnap este tartandó ülésén. A kijelölt 22 ifju által a városunkban üzött iparágak mindegyike képviselve van.

— **Rémes gyilkosság** Dalmi János foglalkozására nézve juhász, vénségére — élete hetvenedik esztendőjé tapodván, főkép pükkösdt óta rozsvíznyoba jött az ő élete párjával, a ki szinte sok szép napokat láthatott már, mivelhogya a hat X meg a hét X között számlálta éveit. Az asszony előbb egy Kőteles nevű embernek volt a felesége, s attól 6 gyermeke maradt, kik nagy részben már a magok szárnyára vannak boocsátva, ugy hogy 17 unoka nevezhetne őt nagyanyjának. — Hat éve, hogy összekelt Dalmi Jánossal. Az utóbbi időben azonban a helyett, hogy olyan házast életet folytattak volna, mint az Ovidus két öregje, Philemon meg Baucis, gyakran össze koccsautak, a minek oka az volt, hogy az asszony gyermekeinek sehogy sem tetszett, hogy mostoha apjuk mindeizeig nem moringolt az anyjokna; végre ezt is felingereiték az asszony oda hagyta férjeurat s elköltözött Tóth Imre kut utczai 3327 számú házához a hol bornyonyuzásból tartotta feun magát.

Az öreg Dalmi János többször mondta hol szépen, hol káromkodva, már ahogya a szájjára jött: „Gyere haza anyjok, ne légy bold vésűségredre” de bizony a lázáló oldalborda csak nem ment s mindíg azt hajította: „Moringoljon kend előbb, akkor haza megyek.” Dalmi János végre megunta a magános életet, de meg az asszony macakossága is egyre keserítette s végre ez a keserűség rettenetes bosszuindulattá változott nál;

vizsgálódat idézhetett volna elő, a mi egyelő volt a vérdra jutással.

Bérkocsit fogadtam tehát, melyen a „rue Fosses de Saint Bernard”-ig kísértem a hol kiszáltam, hogy utját tovább egyedül folytassa. A mint a kocsit megindult, Adél kitérinté és szomorun nézett reám. E tekin tetet soha sem fogom elfelejteni. Vissza futottam hozzá, karjaimban vettem és hosszan összecsofolam, Utórára láttam ekkor kedves arcját, Utórája? oh nem nem!

Lázás nyugtalansággal értem haza, a ez egész délelöttet azzal töltöttem hogy levelet irtam neki. Alig fejteztem be ives levelem-t midon a postás levelet hozott tőle, melyen írja hogy kimaradásáért az igazgatózó szemrehányásokkal halmozta el.

Egy óhomályos kifejezés volt a levélben melyet nem érttem meg, de mely igen nyugtalanított. Mintha atyja egyenesen hozzá, címzett volna egy levelet, melyet elfogtak; vagy mintha íromány közt találtak volna valami régiebb levelet. — Anyuit tudok, hogy egy levél felfedeztetéséről volt szó, melye. nem lett volna szabad senkiéck latnia.

Végül írta, hogy holnap meglátogat, ha állomást kelene is elvezitnie.

Epen kísérleteim napja volt. D. u. te hát öcsémhez mentem, hogy őt magammal hijjam, — azonban nem találtam otthon. Gondoltam, hogy majd utánám jó, s egyedül értem Clamarti dolgozó-tornembe.

Az idő viharos volt s az eső ömlött. Mig a sáros utczán áthaladtam, hallám a kiáltó szavát, mint olvassa a szerencsétlen elítéltek neveit. Hosszu sorozat volt, férfiak nők és gyermekek nevei.

Négy órákor értem a sírkertbe, az idő borultsága miatt azonban már egészen sötét volt.

s ma d. e. elment felesége lakására, a hol nem volt más otthon, csak ennek 17 éves beteges fia. Dalmi János meghuzta magát egy szegletben s mikor az asszony ugy fel tizenketőkor ma haza ment, — dűhösen réa rontott s előbb fajtogatni kezdte. A gyöngye, beteges fia megkísérlette védelmezni anyját, de az erőteljes, egészséges öreggel nem boldogult; a fiu ekkor segítségért kezdett kiabálni, mialatt az öreg ember előrelépett egy 27 c. méteres kést s azzal felesége a szó teljes értelmében egy percz alatt agyon szurkálta. Hasán, mellén 5 iszonyu sebet ejtet; a szegény asszony kinaiban 10 percz mulva meghalt. A zajra a szomszédok összaszaladtak: a vadállati kegyetlenségű gyilkos pedig az u. n. kiskapu át a homok utczára futot át s Kolosa boltja előtt levő kutba akarta magát ölni. Egy rendőr azonban épen abban a pillanatban, mikor már a kut kávájához ért, megragadta az öreggel a galléját s így szándékában megakadályozta. A gyilkosság lefolyása egy másik tudósítónk elbeszélése szerint ez. A házi gazda felesége és Dalmi Jánosnak egy menyecske leánya volt otthon, mikor Dalmi J. oda ment. Mikor a kést felesége szívbe dőtte, úgy hogy az öreg asszony azonnal össze rogyott, ezen borzasztó jelenetnél még jelen volt ez a menyecske is, s karjaival igyekezett vértől elborított anyját föntartani. Mint hogy azonban erre nem volt elég ereje! segítségért szaladt ki; ez alatt a vérszomjas ember felesége mellén még több sebet ejtet s elfutott Homok utczá felé.

— **A halálköponyás leány.** Ha ez eset, melyet alább elmondunk, — ezeket írja a bécsi Extrablatt — nem történt volna néhány órával ezelőtt, úgy szinte azt hihetnők hogy az egész nem egyeb egy rozsvíznyobagyreménél. Turner bécsi ékszerész üzletébe tegnap este egy finoman öltözött hölgy lépett, ki a ház előtt várakozó bér kocsiból szállt ki. A karsu nőalak mindenkinek föltűnt az által, hogy arczát sűrű fátyol fedte. Sűrű fátyol ebben a forru időkben — a hölgynek bizonynyal volt oka, a miért arczát rejtgette. Nyomban belépése után erős pézmaszrag töltötte be a helyiséget. Turner a legnagyobb szeretetreméltó-ággal kérdezte tőle, hogy mit kíván és az idegen nőnek óhajására néhány javabéli ékszer rakott eléje. A nő halk és rekedt hangon töredezeve beszélt németül. Némi válogatás után kiválasztott egy karpeczetet, melynek százöt forint volt az ára. Hogy az ékszer jobban megtekinthesse, a világoság felé tartotta, a nélkül azonban, hogy a fátyol felemelte volna. De a fátyol ebben a pillanatban mégis nagyon kényelmetlen lehetett neki, mert jobra balra ránczálta, miközben egészen levált az arczáról és — borzasztó látvány tárult az ékszerész elé, igaz, hogy csak egy pillanatra mert nyomban rá elájult. Halálköponya vigyorgott reá, az arcz állapota ugyanis olyan volt, hogy ez a kifejezés nem mondható tulzatosnak. A nagy kerek üregek, melyekben a szemek mélyen elrejtve fekűdtek, az erősen kiugró pofa csontok, az orrhánya, mindez nem valhatott elő emberre. Az ékszerész ájúlása legfeljebb egy perczig tarthatott. Mire felocsudott, a borzasztó nő elűnt, a kiválasztott karpeczet sem volt többé a helyén, hanem ott fekűdt helyette a százöt forint vételár. Ez a körülmény nagyban járult hozzá az ékszerész

— **A téli**
Ha div tából vehet akkor az alából vett információ kalapok vala riak, ha nem classicus ca nem veszít germaini rég emelte, a szesz divatban minykorökbő idögének, a hangadókká kalap marad a plüss, még lágos szinek ly emjersey, hogy az em

Eyors felocst regnapelőtt ottani venden álló, jék nek Bécsben leány még óta van ebbe

— **Viss**
bosban történt klakk; lakk tyü, ha a száros nagy nagyon sok guti hivatalnak klakk és fra tetük — el dolgokat láte sem. B. ur mindig szerel járól azt tar sem volt oit nagy gavalle menyü más dobáló s szit gy véleked Azt mondta stáni öltözk gyt egy áll zanyogleber nagyon agá lábainak sz B. e nyilat remti Z. t- hogy azt ser nem tudta, megkérdezte ez ablakon át csakugyan p ták, hogy a p S erre Z. el durranás, har Z. ur a pof Bizonyította kért, fényes és parancsol ur töredelme hogy szánja jött aztán tudniillik az magyarozása feltúrte karj ványozta B. gában és ny ur, egyért és nást” — és be ment a k frakkban.

— **Alb**
— Alb
Nem e hogy valóba Csak eg e néven neve letben levő zasztó tart hallám az rrottam fel, száj jönni. Kezem kedve, hogy

A téli

Ha div tából vehet akkor az alából vett információ kalapok vala riak, ha nem classicus ca nem veszít germaini rég emelte, a szesz divatban minykorökbő idögének, a hangadókká kalap marad a plüss, még lágos szinek ly emjersey, hogy az em

A temp böhérlégény zsákok téve

— Itt mondá hidae sietnie, mer egész késlel világnál is gó bizonyny

Elhagy az ajtot mag ló szől majd

Hallám mint távoztá mető csikorgó holtestekkel

Nagy k vetni; szoká egész akara Radjak.

E perc ni. Mintha a rejtélyes hat

— Alb
— Alb
Nem e hogy valóba

Csak eg e néven neve letben levő zasztó tart hallám az rrottam fel, száj jönni. Kezem kedve, hogy

lakására, a hol ennek 17 éves meghuzta magát asszony úgy fél ment, — dühösenogatni kezdte. A sérlette védelmezni egészséges öreggel segítségért kezreg ember előréng azzal feleségát perc alatt agyon iszonyu sebet ej: sinaiban 10 perca a szomszédok a kegyetlenégü kapu át a homokoltja előtt levő Egy rendőr azonban, mikor már a gáta az öregnekában megakadáya egy másik az ez. A házi gazsnának egy me, mikor Dalmi J. esége szívébe döny azonaal össze jelenetnél még s, karjaival igyeat fontartani Mint- lt elég ereje' se- latt a vérszomjas több sebet ejtett s.

— Visszavont pofok. Egyik vidéki városban történt a dolog, olyan városban, ahol lakk és frakk járja, meg a fehér kezreg ember előréng azzal feleségát perc alatt agyon iszonyu sebet ej: sinaiban 10 perca a szomszédok a kegyetlenégü kapu át a homokoltja előtt levő Egy rendőr azonban, mikor már a gáta az öregnekában megakadáya egy másik az ez. A házi gazsnának egy me, mikor Dalmi J. esége szívébe döny azonaal össze jelenetnél még s, karjaival igyeat fontartani Mint- lt elég ereje' se- latt a vérszomjas több sebet ejtett s.

lakására, a hol ennek 17 éves meghuzta magát asszony úgy fél ment, — dühösenogatni kezdte. A sérlette védelmezni egészséges öreggel segítségért kezreg ember előréng azzal feleségát perc alatt agyon iszonyu sebet ej: sinaiban 10 perca a szomszédok a kegyetlenégü kapu át a homokoltja előtt levő Egy rendőr azonban, mikor már a gáta az öregnekában megakadáya egy másik az ez. A házi gazsnának egy me, mikor Dalmi J. esége szívébe döny azonaal össze jelenetnél még s, karjaival igyeat fontartani Mint- lt elég ereje' se- latt a vérszomjas több sebet ejtett s.

lakására, a hol ennek 17 éves meghuzta magát asszony úgy fél ment, — dühösenogatni kezdte. A sérlette védelmezni egészséges öreggel segítségért kezreg ember előréng azzal feleségát perc alatt agyon iszonyu sebet ej: sinaiban 10 perca a szomszédok a kegyetlenégü kapu át a homokoltja előtt levő Egy rendőr azonban, mikor már a gáta az öregnekában megakadáya egy másik az ez. A házi gazsnának egy me, mikor Dalmi J. esége szívébe döny azonaal össze jelenetnél még s, karjaival igyeat fontartani Mint- lt elég ereje' se- latt a vérszomjas több sebet ejtett s.

miféle szöveget is az. De nagyon jól használható s jó hatás tesz. A disz egészen előre hozatik, de erre csak nagyon kevés virág és tollpanachét használnak föl, ha em annál több és szebb fantastique madarat.

Fantasticusat, a szó szoros értelmében, olyanokat a milyeneket az ember a nagy természetben sohasem lát. A kalapkötő szalagokban is újítás jelezhető, azok igea rövid nyírott prémhez hasonló szövetekből készülnek, melyek szálai közt még az igazi prémekek ismételt jelei az itt ott elszórva levő fehér szálaeszkak is föltalálhatók. A tél főszínei a cajú, faszin ólomszürke s a heliotrop egész árnyalatsora. Miután az elegáns nő sokféle ruhát hord, kalapjának is sokféleké kell lenni s azért a ruhadarabokban is rendkívüli változatosság észlelhető. Könnyebb tájékoztatás végett ideiktatunk pár mintát: a) kalap jersey-selyemből, acajou-szín diszítése: bronzba átmenő vagy egészen fehér bagoly j; b) „La-Vallière“ — ólomszínű nemez vagy bársony; diszítése: világosabb tollak; kerek kalap; c) „Cerf Volant“ — sötétbarna nemez vagy magonai barna bársony, fantasié-dippel, — uti kalap; d) „Marie Antoniette“, — cappelne pouf erősen bátrahajlított, crème színű tollakkal diszítve; e) „Postillon“, nagyon sok szalaggal diszített kalap. Végre egy korszakalkotó találmányt kell ide ikatnunk. Az üveggyöngy diszítés, bármennyire kedvelt is nagyon nehéz s hosszabb ideig hordva nagyon kellemetlen. Ezen ügy segítettek, hogy a következő sasonra könyű mignon-gyöngyöket készítettek, melyeket mindenféle szíubn gyártanak — fából Fr. Z.

CSARNOK.

Szombat este.

Rajz.
A plélemezek már jókor ráfektették a kis, szűk ablakokra hogy a kíváncsi járókelők ne nézegethessenek be rajta.
A sarokba oda vetett rozszant szalmakötegen ott fekszik két vézna gyermek, valami rongyos, fakó kendőféle betakargatva. De a szegények sehogysem bírnak elaludni. Ott hánykódnak sokáig, sokáig nem szólnak egy hangot sem — látszik rajtuk, hogy szeretnének elaludni — a kendő magokra huzak — a lassu szepes kihallatszik alóla. A kisebbik hamarabb megszűn a dicőseget, felüti sápadt, vézna arcát, s lassu nyöszörgő hangon megszólal.
— Anyám! édes anyám, adj valamit ennem.
Az asztalnál ülő nő, felüti fejét a hangra.
— Anyám kenyeret; ismétli a előbbi hang.
A nő merően néz a sitergő mécs piszkos lobogású lángjába s tömpén csak annyit felel:
— Nincs —
A gyermek elhallgat, lehajtja fejét a szalmára, s az ember azt hinné, hogy elaludt már, ha a néha néha előtörő hangos zokogás nem tudatná ébrenlétét.
A nő felkel, s odamegy a gyermekhez. Leül a szalmára. Csontos vékony kezeivel megsimogatja a kicsiny kis szőke haját — Ne sírj, picizim, ne sírj — haza jön apa nem-sokára, hoz kenyeret, sokat, nagyon sokat.
A gyermek felüti még egyszer a fejét s lassan ismétli: — „sokat, nagyon sokat“ —
Azután elalszik, s álmodik nagyon sok

modom. Végre az ijedségtől majdnem eszméletlenül közeltem a szakhoz s reszkető ujjakkal kibontam Belenyultam és a legelső fejet kivettem. Rémülten vettem észre kezeimen a még meleg ajkainak érintését. Rettegtem túlságos erőt adott; tántorogva vittem a fejet dolgozó asztalomhoz és inkább halottan, mint élve rogtam korszékemre.
Kétségbeesett sikoltás szaladt ki ajkaimon, a mint a fejet megpillántam, mert — e fej, e hosszú arany szőke haj, e még meleg ajkak, téligesükkott kék szemek, Adélei voltak. Háromszor kiáltam egymásután: Adél! Adél! Adél!!!
A harmadik kiáltásra erőszakosan felnyíltak a szemek, felém fordultak, két nehéz könyvesepet ejtettek, s bezárultak örökre.
Örültem a tájadalomtól és düntől, azt hittem hogy valami rémes képzet az izi velem játékát. Felugrottam és elakartam a templomot hagyni, felöltönyöm azonban megakadt az asztal sarkába és feldönté azt. Megbotlottam és elbukám, a gyertya kialudt es tében, hanem én azért láttam, hogy a fej felém gurult és érzem, hogy hideg ajkai az enyémekekhez értek.
Eszméletem elhagyott; ájulásba estem. Legközelebbi reggel a hóhér legény kitérülve talált a templom kövein ép oly hideg és érzéketlenül, mint azok.
Adél, atyja levele által elárultatott, ugyanazon nap elfogatattva, elítélve és kivégeztetve lón. Feje, levágása után egy negyed órával jutott kezem közé s e fej volt az, mely engem szólított, melynek szeméi rám néztek s ajkai az enyémekek érinték.

kenyerről — legalább az az álmában mosolyogni kezdő kis sápadt arcú olyan félt gyantit.
Az anya látva, hogy gyermeke elaludt, visszamegy az asztalhoz, megigazítja a méceset s azután leül melléje. Arca még fiatal de a nyomorúság, a szenvedés nagyon sok sötét vonást húzott már reá. Üdésége még elbervadt, helyét a sápadt halvány szín váltotta föl Ragyogó, fekete hajában, mely szétbontva omlik vállára, itt ott egy ezüst hajsza. — Szép fehér homlokán, itt, ott egy óda nem illő ránc. Szemeinek ragyogó tüze, félig kihagyva, tekintetének büszke fénye megőrve. Hanem azért az a nagy bágyadt fényű kék szem szerető jóságos tekintetével bearanyozza a nyomorúságos kis pinceszoba inséges képét.
Sokáig, nagyon sokáig ül már ott a szegény asszony. A ferézvárosi templom nagy órája csengő hangon üti el egymásután a tizen, tizenegyet, tizenkettőt. — A férj még sem jön.
A nyájas tekintetre ráborul a bánat árnya.
Nagyon sok olyan dolog jut az eszébe, amit jobb lett volna most elieledni.
Mikor az esküvő napján, tejjén a menyasszonyi koszorúval bement az apjához s az letérdelt előtte s úgy kérte, hogy ne menjen ahhoz a legényhez, lump is, korhely is, szerencsétlenül fogja tenni — s ő mindezekre azt felelte, hogy a szerelem megjavította már Pistát, hát még ezután. Hogyne felelte volna mikor Pista is mindig ezeket sugdosta a fülébe. Eszébe jut azután, hogy milyen boldog volt ő az esküvő után, Pista igazán egészen megváltozott. A munka után rögtön hazajött. A világot se maradt volna ki. Milyen derék becsületes ember lett!
Azután elhagyták a csöndes, kis falut — feljöttek ebbe a nagy városba Pista azt mondta, hogy itt jobb munka akad. Az édesapja ugyan azt mondta, hogy van ott neki egy régi szeretője s azért igyekszik föl — de ő azt akkor sem akarta elhinni, most sem.
— Nem, nem — kiált fel idegesen, s mint ha maga is félne attól a szörnyű gondolatától, igyekszik tovább tonni gondolatait. De selogysem akar menni. A szörnyű gondolat mint valami mérges kigyó ráfonódik a lelkére. Nem tud menekülni tőle.
— Hátha ott ül most is valahol, a szeretője mellett. A heti bértől neki vitte. Ponpás vacsorát csaptak. Átőlel — megcsókoltja...
A bágyadt fényű szemek, villámokat lövelnek, sápadt ajka kipirul, s az örült gondolatok vért hajtanak halvány arcába: ... megöleli, megcsókoltja — mi pedig itt nyomorgunk, éhezünk. Oh a nyomorult!
Hanem az átokra emelt kéz egyszerre csak aláhánytatlik — az átok ott fagy meg a líheg ajkon, s mikor belép a férj az ajtón csak egy szó bír előtörni az ajkán: — Pistám, Pistám — s boldogan borul a részeg, kék zubbonyos férfi vállára.
Az pedig durván ellöki magától a szegény asszonyt, s keményen rárvall. — Hát te mit strázsálsz engem? Takarodj az ágyba!
A szegény asszony odavánszorog az ágyhoz, hogy majd lefekszik.
— Hó — ordít újra rá részeg a ember előbb huzzal le a csizmám.
Az asszony némán engedelmessékedik. Lehuzza a csizmát, nadrágot, zubbonyt s szépen lerakja az asztalra. Felélenk kockázta mégis egy kerést — Pistám! édes, a gyerekek nagyon éhesek...; nem hoztál kenyeret.
Hallgass! Nincs; aludni akarok. Fogd be a szád, — válaszolt az ágyon kényelmesen végignyult részeg ember. Nem sokára elkezdett hangosan hortyogni.
Az egyik gyermek újra felébredett: — Anyám, édes anyám! éhes vagyok, nem tudok aludni.
— Mindjárt adok, várj egy kicsit felett a nő, odament az asztalra tett ruhadarabokhoz, megénezi, hogy nem maradt e véletlenségből valamelyik zsebben egy morzsa kenyér.
De szegény hiába forgatta fel, nem volt abban egy parányi sem. Egyszer csak amint nézegeti a zsebeket kihull az egyikből egy darab papír a földre.
Utána nyúl, föllemeli, szétbontja, hát egy pár sor írás volt az ő férjéhez címeeve. Csak ennyi volt benne: „Pista!
Holnap estére várlak. A pénzt mind elhozod.
Addig is ölel: Ilkád.“
A szegény asszony kezéből kihullott a levél. Szeme kigyult, arca elsápadt, meile vadul zihált, ott hevert az asztalon előtte a férje borotvája, felkapta, odarohant az ágyhoz...
— Apám, édes apám — beszélt álmában az egyik kicsi.
A nő karja megbénultan hanyatlott alá, a gyilkos eszköz csörömpölve hullt a földre, maga pedig imbolyogva tántorogott az alvó picizhez, ott lerogyott melléje, könnyeibe fűrésztötte arcát, s végig-végig simította szép aranyezőke haját:
— Én mindennem, gyönyörűségem, áldjon meg az Isten.
Vértesi Gyula.

Köbányai sertésüzlet.
A sertéskereskedelmi csarnok jelentése.
Budapest-Köbánya július 31.
Az e heti üzlet élénk tolyamatu volt, és az árak különként 2 krral emelkedtek, mivel Németországba nagyobb mérvű export fejlődik.
Heti átlagárak: magyar szedett 260—320 kgr. 37—38 kr. 180—240 kgr. nehéz 39—40. kr. vén 300 kilgiron felül 35—36 kr. vidéki sertés 38—41—kr; tranzitban szerbiai 37½—39 kr.; román 37—38 kr. netto kilogrammonként.
Eloszárak: Tengeri uj 6.— árpa frt. Köbányán.
Helybeli állomány: július 24 én maradt 97.797 drb.
Felhajtás:
Alsó Magyarországból hizott 713 db. makkos 37 "
Erdélyből — "
Szerbiából 1203 "
Romániából 300 "
Szerémségi — "
A magyar államvasúton hizott 1924 "
" vidékről " makkos 277 "
A budai vámonnál — "
Hajón (szerémi) — "
Összesen 102,292 db.
Elhajtott:
Felső-Magyarországba 609 db.
Bécsbe 2112 "
Csehországba 863 db.
Bodenbachén át — "
Ruttán át — "
Dél-Németországba — "
Budapesti fogyasztásra 2104 db.
Külfeltekre 200 "
A budai vámonnál — "
Köbányai szalonnatermelők — "
A m. államvaspályán — "
Összesen 6035 db.
Maradt 96,257 db.
A részvény-zállásokban volt 17,360 db.
Az egészségügyi és tranzit- szállásokon maradt július 24-én 6394 "
Felhajtott szerb sertés 1663 "
román sertés — "
Összesen 9637 "
Elhajtott 982 "
Maradt 6915 "
Zsiradék.
Disznózsir. változatlanul szilárd. Mintegy 500 mtrm. I. min. áré hordóstul 47.25—47.50 frton, hordó nélkül 45.50 frton adatott el.
Szalonna valamivel kedvezőbb irányzat mellett 1 frttal emelkedett. Vidéki szalonna 46—46.50 frton, I. min. asztali szalonna 44.50—45 frttal, füstölt szalonna 49.50 frttal adatott el.
Fagygy lanyha irányzatu, mtrm 40—41 frttal jegyeztetett.

Legujabb.

“Debreczeni Ellenőr” eredeti távirata.)
KAIRO, aug. 4. Berberből Koroskoba érkezett arabok hírül hozták, hogy Osman Digma a máhdi meghalt.
TORONTO, aug. 4. Az itteni rakparton tegnapi borzasztó tűzvész támadt. A tűz a rakpart hosszában már félmérföldnyire terjedt; még nem sikerült elfolytani. A kár ma reggelig egymillió dollár.
PETERVAR, aug. 4. Wernoje vidékén roppant földrengés volt Belovodskában és Karaboltzban, melyek tönkrementek 54 ember életét veszítette, 64 megsebesült.
Felelős szerkesztő és kiadó Iaptinajdonov Vártesi Arnold.
Főmunkatársa: Karczag Vilmos.
Nyilt-tér.
FOGORVOS
Dr. DEAK
(ezelőtt Berlinben lovag Dr. Guérard udvari fogorvos és udvari tanácsos segédorvosa)
fog- és szájbetegségeket alaposan gyógyít.
Odvás fogakat a legkitűnőbb anyagokkal töm (plombiroz.) — Egyes műfogakat és egész fogsorokat a legujabb amerikai légnymatu szerkezet szerint készít.
A fogkó, vagy bármily lerakomány által éktelelné vált fogakat megtisztítja.
A használhatatlanná lett fogakat és foggyökereket eltávolítja.
Rendel: d. e. 9—12 és d. n. 2—5 óráig naponta. DEBRECZEN, piac, Vecsei-ház (a „Bika” szaloda és Nagy-Hatvan-utca közti soron).
Dr. DEAK „antisepticuma” (fogorvos és szájviz) a fogak és szájür tisztántartására.
Ára 60 kr.
Főraktár: Göltl Nándor gyógyszerháza a „Megváltóhoz.”

ÁRJEGYZÉKE.

az „ISTVAN“ gőzmalom

készítményeinek

— készpénz fizetés mellett. —

Árak ausztriai értékben

költségmentesen

KÖTELEZETTSÉG NÉLKÜL, DEBRECZENBEN
ingyen zsákkal.

	100 kil
A.B. Asztali dara nagyszemű	18.60
C. Szinte középszerű	17.60
O. Királyliszt	18.—
I. Lángliszt	17.40

2. Montliszt	16.80
3. Zsemlyeliszt 1-ső rendű	16.—
4. " 2-od rendű	15.—
5. Fehér kenyérliszt 1-ső rendű	14.—
6. " szinte 2-od "	13.—
7. Közép kenyérliszt 1-ső "	12.—
8. " " 2-od "	11.40
8 1/2 Barna " 1-ső "	10.40
8 3/4 " " 2-od. á 70 kgr.	8.40
9. Lábliszt " " á 70 kgr.	6.40
10. Veres liszt " " á 50 kgr.	—
11. Finom korpa zsákkal 50 "	4.60
11. " " " " " " " " " "	4.—
12. Durva korpa zsákkal á 50 kgr.	3.60
12. " " " " " " " " " "	3.—
Simán őrlött búzaliszt zsákkal 75 kgr.	8.60
Uryandz " " " " " " " " " "	8.—

DARA és LISZT.

25 kilós zacskókban

100 kilogramm zacskóval együtt

60 krjával drágább.

Debreczen, 1885. július 17.

Kisebb vételeknél 60 krral drágább.

Nincs többé fogfájás
hogyha használják a
Fog-elixir
a tiszteletre méltó Benediktinus atyák,
készítménye a Soulaci apátságban;
és a mely 1373-ban találtatott fel. Boursaud Péter prior által
és a mely később Maguelonne prior ur által lényegesen tökéletes-
sebbítettet.

Ez utólrhetetlen szer a fogak tisztításához és konzerválásához
— a foghús erősítéséhez és megsemmisíti a borkövet, megóvja a
fogakat az elromlástól.
A lehellet rossz szagának elűzésére minden másféle fogviznél
hatalmasabb az Elixir. Ép ezért minden magas rangú körökben az
egész világszerte használtatik.

Főgynökség: **Bordeauxban** Franciaország **Seguin, 3 rue Huguerie.**
Debreczenben: **Szepessy és Kerekes** díszmű, **Schwarz M. Benő** és
Rott S. férfi divat-termeikben s **Rottschnek V. Eml.** gyógyszerárán.

Alapított 1858-ban.

WALSER FERENCZ
első magyar gép- és tűzoltószerek gyára, harang és ércöntödéje,
BUDAPESTEN ROTTENBILLER-UTCA 66.

Ajánlja gyártmányát mint magyar különlegességet,
kutakban és mindennemű szivattyukban.
Elvállal teljes vízvezeték berendezését városok, földbirtokosok és magánzók részéről, modern
technical alapon és kedvező feltételek mellett, ajánlkozik
KÖZ- és MAGÁN FÜRDŐK
felszerelésére
szagmentes ürszekek
felállítására és minden vízművi munkát gyors és pontos kivitelére.
Képes árlapok, és részletes költségtervezetek kívánatra díjmenten küldetnek.

EGYETLEN BELFÖLDI SZIVATTYU GYAR.

UJ DIVATU BETÜKKEL GAZDAGON BERENDEZETT NYOMDA DEBRECZENBEN.

A „DEBRECZENI ELLENŐR”
legújabb és legdivatosabb betűkkel
GAZDAGON FELSZERELT
KÖNYVNYOMDÁJA
DEBRECZENBEN, PIACZ, SIMONFFY-ház,

ajánlkozik mindennemű nyomdai munka gyors, diszes kiállítására.
Községi és gyámi rovatos iven, hivatalos nyomtatványok,
MINDEN ALAKBAN
ÜGYVEDI ÉS KERESKEDELMI NYOMTATVÁNYOK,
FALRAGASZOK, KÖRLEVELEK, GYÁSZJELENTÉSEK, LEVÉLFEJEK és LEVÉLBORITÉKOK,
báli meghívók, névjegyek, füzetek és könyvek
a legutányosabb árakon állittatnak ki.

VIDÉKI MEGRENDELÉSEK PONTOSAN TELJESITTETNEK.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.